

службовця, який у встановленому законодавством порядку визнаний інвалідом. Не допускається таке переведення також у разі виникнення у державного службовця особливо важливих особистих або сімейних обставин. Ясна річ, що лише вступивши в силу, Закон України «Про державну службу» не покращить життя вже сьогодні. Він не зможе зробити державу чесною, країну багатою а громадян – повністю задоволеними. Він лише дає законодавче підґрунтя, аби деполітизувати державну службу, зрівняння шансів всіх кандидатів на посаду державного службовця, справедливо оцінювати роботу чиновників та врешті – повернути державній службі втрачений престиж. Як цей закон запрацює, і наскільки ефективно ми просунемося до нашого європейського майбутнього, залежить тільки від нас.

Одержано 24.11.2018

УДК [342.951:314.15](477)

Стор Володимирович КОЗУБСЬКИЙ,

курсант 2 курсу факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Інна Олександрівна ГАРНА-ІВАНОВА,

*доцент кафедри адміністративного права і процесу
факультету № 3 Харківського національного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент*

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІГРАЦІЙНОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ

З метою впорядкування переміщення осіб по території України, обліку населення, що перебувають на території України, посилення соціального і правового захисту осіб, які знаходяться на території України, підвищення ефективності прикордонного та внутрішнього міграційного контролю особливого значення набуває розробка дієвого правового регулювання у сфері міграції. Відсутність зазначеного правового регулювання та недостатня ефективність у діяльності відповідних органів державної влади у сфері міграції

може призвести до різкого збільшення випадків незаконної міграції, нерегульованого транзитного проїзду мігрантів територією України та, як наслідок, на погіршення криміногенної ситуації в державі.

Стаття 222-2 Кодексу про адміністративні правопорушення України відносить до повноважень Державної міграційної служби України питання розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері міграції і накладання адміністративних стягнень [1].

Поряд із законами України повноваження Державної міграційної служби України передбачені деякими підзаконними актами, зокрема:

- Постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 360 «Положення про Державну міграційну службу України»;
- Постановою Кабінету Міністрів України від 15.02.2012 № 150 «Порядок продовження строку перебування та продовження або скорочення строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України»;
- наказом МВС України 25.04.2012 № 363 «Порядок розгляду заяв іноземців та осіб без громадянства про продовження строку перебування на території України»;
- наказом МВС України, Міністерства соціальної політики України, Міністерства науки і освіти України від 04.09.2013 № 850/536/1226 «Порядок проведення заходів щодо здійснення нагляду та контролю за виконанням законодавства в міграційній сфері»;
- наказом МВС України 28.08.2013 № 825 «Інструкція з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення Державною міграційною службою України та ін.

Вивчення нормативно-правової бази, що регулює міграційний контроль в Україні нашою метою є висновок про необхідність прийняття Закону України «Про Державну міграційну службу України», де передбачити питання завдань, повноважень, функцій, а саме визначити адміністративно-правовий статус Державної міграційної служби України. Оскільки, від належного правового регулювання питань діяльності Державної міграційної служби України залежить ефективність здійснення посадовими особами повноважень щодо проведення міграційного контролю і налагодження міграційного правопорядку в Україні.

Список бібліографічних посилань

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення : закон України від 07.12.1984 № 8073-X // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення: 12.11.2018).

Одержано 24.11.2018

УДК 159.98

Анастасія Юріївна КРАВЧЕНКО,

студентка 1 курсу факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Вікторія Іванівна ФИЛИПСЬКА,

старший викладач кафедри соціально-гуманітарних

дисциплін факультету № 6 Харківського

національного університету внутрішніх справ,

кандидат педагогічних наук

**ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ
ОСОБИСТОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ**

Сьогодні триває продовження реформи системи МВС України. Одним з найважливіших питань у відборі кандидатів на посаду представників органів Національної поліції є психологічний стан претендента, його стресостійкість та вміння працювати з людьми. Поліцейський сьогодні повинен позиціонувати себе як чесну, відповідальну людину, основною задачею якої є служити та захищати народ. Особистість працівника поліції відрізняється складністю та багатогранністю. Вона складається й формується в результаті взаємодії багатьох чинників, але головним і визначальним з них є особистість людини, яка обрала професію поліцейського як одну з головних своїх життєвих цілей [1].

Слід зазначити, що відповідальність у ролі соціально-психологічної категорії може бути двоякою. У соціальній психології розрізняють зовнішні форми саморегуляції, які забезпечують покладання відповідальності (підзвітність, караність тощо), і внутрішні (почуття відповідальності та обов'язку, відповідальне ставлення тощо) [2, с. 120].